

[Indenrigsministeren.]

henvise til min fremsættelsestale ved den lejlighed.

Bemærkningerne til lovforslaget er et uændret optryk af bemærkningerne til det tidligere fremsatte forslag, når bortses fra 1. afsnits rent tekniske henvisninger til Folketingstidende. Jeg finder derfor anledning til kort at nævne, at forhandlingerne mellem regeringen og hovedstadsrådet om en løsning på forholdene omkring den samlede kollektive personbefordring er afsluttet, og at et lovforslag om en forening af bane- og busdriften i hovedstadsområdet vil blive fremsat i nærmeste fremtid.

Jeg skal også tillade mig for det høje ting at genfremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse*, der første gang blev fremsat den 11. januar 1977 (lovforslag nr. 159, Folketingstidende 1976-77, 1. samling, tillæg A sp. 2769). Det nu fremsatte forslag er – bortset fra en ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen – identisk med det tidligere fremsatte.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af bestemmelserne i § 1, § 16 og § 29, stk. 2.

Ændringen af § 1 er en følge af det ligeledes genfremsatte forslag til lov om Københavns kommunes styrelse.

Bestemmelserne om diæter i lovens § 16 foreslås ændret på 2 punkter. Der er dels tale om at forøge mulighederne for at yde kursusdiæter og dels om, at der i amtskommunerne skal kunne tages hensyn til rejsetid ved afgørelsen af, om der skal ydes 1 eller 2 diætbløb. Foruden disse 2 forslag til ændringer i diætregerne vil der eventuelt senere blive fremsat ændringsforslag, som går ud på at indføre en pligt for kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage de diætbløb, der tilkommer dem.

Lovforslagets § 1, nr. 4, 5 og 6, indebærer en ændring og tydeliggørelse af styrelseslovens § 29, stk. 2, hvorefter ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, kan være medlem af udvalg, hvorunder spørgsmål vedrørende hans tjenesteforhold hører.

Jeg kan i øvrigt henvise til mine bemærkninger ved den tidligere fremsættelse af forslaget (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3416-17).

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje fol-

keting at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter de samme retningslinier som det forslag, som jeg forelagde for folkettingen den 12. oktober 1976, og som blev vedtaget af folkettingen ved 3. behandling den 12. november 1976. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 1.071 personer, idet den under lovforslagets løbe-nr. 469 optagne ansøger under lovforslagets trykning har trukket sin ansøgning tilbage.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal herved tillade mig at genfremsætte *forslag til lov om ændring af byggelov*. (Foranstaltninger vedrørende råstofforbrug m. v.).

Lovforslaget blev 1. gang fremsat i folkettingen den 19. november 1976, men bortfaldt på grund af folketingsvalgets udskrivelse. Lovforslaget har sammenhæng med råstoflovsforslaget, som ligeledes fremsættes på ny af miljøministeren. Ændringsforslaget til byggeloven går ud på, at der indføres en hjemmel til, at boligministeren i bygningsreglementet kan fastsætte regler om regulering og begrænsning af byggeriets forbrug af råstoffer.

Det er således tanken, at boligministeren skal gennemføre de praktiske konsekvenser af de overordnede retningslinier, som miljøministeren fastsætter vedrørende råstofforbruget, idet det er mest hensigtsmæssigt, *dels* at de detaljerede bestemmelser om råstofreguleringen inden for byggeriet udformes ud fra den viden om byggeriets valg af materialer og konstruktioner, som man i boligministeriet er i besiddelse af, *dels* at byggeforskrifterne fortsat udgør en lovgivningsmæssig helhed.

Forslaget til ændring af byggeloven indeholder et yderligere element, nemlig en udvidelse af hjemmelen til i bygningsreglementet at fastsætte bestemmelser om energibesparelser i byggeriet. Der er tale om et supplement til den hjemmel til at stille energikononomiske krav til byggeriet, som blev indført i byggeloven af 1975.

Under de overvejelser, som har fundet sted i